

faa maa sige — paa sine gamle Dage at faae en saa heftig Kjærlighed til Landstthinget, vilde være i allerhøieste Grad forhaansende; men det ærede Medlem har den i Grunden heller ikke. Dette fremgaaer ogsaa af hans Yttringer, idet han siger, at han kunde gaae ind paa mange Slags Forandringer, men han anseer det som noget Forfærdeligt, at Rigsraadet er gaaet hen og har behandlet vor Grundlov som sit særlige Anliggende. Dette vedbliver det ærede Medlem at gjentage saa ofte, at man dog skulde troe, at der var nogen Sandhed deri, men der er ikke Spor af Sandhed deri. Hvad har Rigsraadet gjort? Det har sagt, at naar Grundloven af Rigsdagen blev forandret paa den og den Maade, saa vilde det ophæve sig selv. Nu kan jeg forstaae, om det ærede Medlem siger: Det er dog ærgerligt, at et saadant qvasi-knap-Rigsraad gaaer ind paa at ville sige noget Saadant til os; men vi Andre, som ikke ansee det for et saadant qvasi-knap-Rigsraad, men for en virkelig, af Kongen, Regjeringen og Rigsdagen selv anerkjendt Repræsentation, vi kunne virkelig ikke bebreide det, at det staaer paa dette Standpunkt. Deri troer jeg det ærede Medlem vil være enig med mig. Men, naar dette maa erkjendes, saa kan man ikke bebreide Rigsraadet, at det siger: Naar Rigsdagen har gjort disse bestemte Forandringer i Loven, ville vi give vort Samtykke til, at Fællesforfatningen bliver ophævet, ligesaa lidt som man kan bebreide den kongelige Regjering, at den har erklæret i saa Fald, støttende sig dertil, at ville hæve Fællesforfatningen. Om man nu har valgt den rette Form, eller om man kunde have valgt den Form, blot at stille disse Forandringer bestemt op, som dog, naar Alt kommer til Alt, ikke ere mange i Tal, især naar man kun tager Hensyn til dem, der ere af Betydning, det er en reen Smagsag; men det er virkelig ikke Noget, hvorfor man bør sætte hele Verden i Bevægelse. Det er jo dette Punkt, som det dreier sig om, navnlig fra det ærede Medlems Side. — Men nu komme vi til det Sidste, det, som ganske vist er det Afgjørende og er af saa stor Betydning for saa Mange, det, at de sige: den Veie, vi nu her gaae, og som vi fremdeles ønske at gaae, er den eneste, ad hvilken vi kunne vente med nogen lunde Hurtighed at

komme tilende med denne uhyggelige Tilstand med alle dens forskjellige Misligheder og Mangler, som Ingen med større Iver har bestrævet end det ærede Medlem selv. Paa dette Standpunkt staae de Allerflest, ja vel Alle, med Undtagelse maastee af et Medlem i Rigsraadets Landstthing, der vistnok vil blive ikke lidet overrasket ved at see, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds har sluttet sig til ham, thi to større Contraster end dette ærede Medlem i Rigsraadets Landstthing og det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds gives der vist ikke paa den vide Jord; især ved det foreliggende Spørgsmaal ere de ligefrem antipodiske, thi det ærede Medlem i Rigsraadets Landstthing vil netop, at denne Tilstand med det fuldkommen lovlige Rigsraad skal vedblive at bestaae, indtil det tvinger os ind i en anden Tilstand; han har vel nu faaet Tilslutning idag af det ærede Medlem her, men som sagt, større Antipoder end de nævnte to Medlemmer ere i denne Sag, ere utænkelige. Men naar man, som sagt, har den Mening, som sandsynligviis Alle i denne Sal have, og som vistnok deles af den største Deel af Folket udenfor, at vi maae komme ud af denne uheldige og uhyggelige Tilstand, at der bestaaer to lovgivende Forsamlinger ved Siden af hinanden, og at man maa see at faae den endt snarest muligt, hvilken anden Veie er der da at gaae end den, der nu ligger for? Hvad man end maatte ville dømmen om den paa et tidligere Standpunkt, nu, da det gennem utrolige Vanskeligheder, gennem langtrukne Forhandlinger, Dpløsninger osv. er opnaaet, at der haves en Afgjørelse for Rigsraadets Vedkommende, og at man har en dermed overeensstemmende Afgjørelse fra den Deel af Rigsdagen, hvor man maatte vente den største Modstand, nemlig Rigsdagens Landstthing — nu kan det dog ikke være Veien til at komme hurtigere og bedre ud af Sagen, at bringe Forandringer ind, som fuldstændigt vilde tilintetgjøre det vundne Grundlag. Naar man derimod kommer til den samme Afgjørelse ogsaa her, vil man have naaet det Resultat — det skal ikke kunne modsiges — at man næste Efteraar i October Maaned kan have en nydannet Rigsdag tilstede, hvorved alle de Misligheder og Uhyggeligheder ere fjernede,